

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX

№ 11 [2427]

ВІТРОК, 24 СІЧНЯ 1978 року

Газета виходить з 1939 року.

Ціна 2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

У ЛІТОПИС КОМСОМОЛЬСЬКИХ СПРАВ

Рік 1978-й. Звичайний трудовий рік. І водночас особливий — у жовтні сповниться 60 літ Ленінському комсомолу. За ці шість десятиліть у житті юнаків і дівчат різних поколінь були перші п'ятирічки і спорудження Дніпрельстану, Велика Вітчизняна війна і освоєння цілини, будівництво КамАЗу та БАМу... І в труді, і в бою Ленінський комсомол постійно в перших лавах, там, де найважче, де найбільше потрібні мужність і витримка, молоде завзяття і стрімке просування вперед, до поставленої мети.

Сьогодні Ленінський комсомол втілює в життя накреслення XXV з'їзду КПРС на третій рік десятиї п'ятирічки, визначає високі рубежі, щоб узяти їх на честь свого 60-річчя.

Провезти понад план півмільйона тонн народногосподарських вантажів — така мета членів комсомольсько-молодіжної електровозної вантажної колони імені XXV з'їзду КПРС Знам'янського локомотивного депо. Разом з тим вони зобов'язалися зекономити 320 тисяч кіловат-годин електроенергії, 28 грудня завершити виконання річного плану по всіх техніко-економічних показниках.

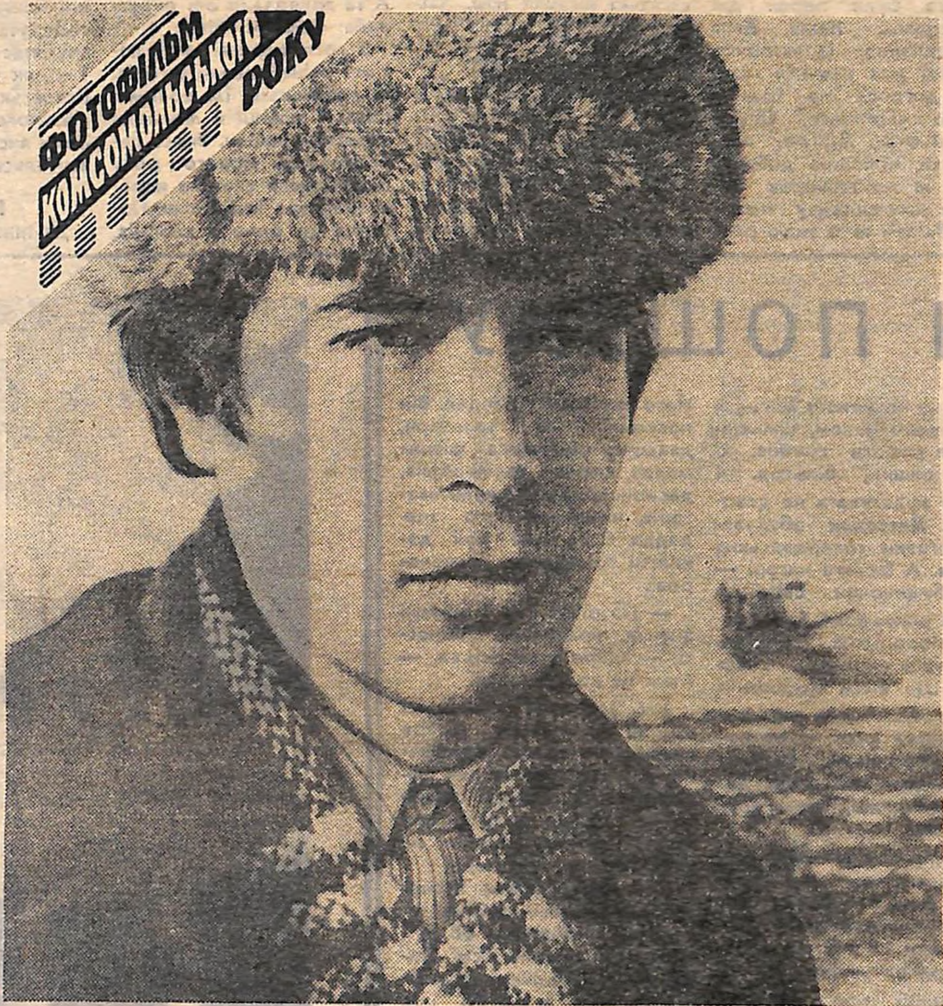
А найголовніше завдання, яке поставили перед собою молоді залізничники, — застосувати у своїй практичній роботі лунінський метод. Суть його в тому, що за кожною локомотивною бригадою закріплюється електровоз. І хоча рідко доводиться його самим водити, але машиніст і помічник несуть повну відповідальність за його справність, надійність у роботі. Коли електровоз ставлять на техдогляд чи ремонт, обов'язок бригади — взяти в цьому найактивнішу участь, щоб випустити локомотив у черговий рейс справним.

Комсомольсько-молодіжний колектив молочнотоварної ферми Несватківського відділка Другого імені Петровського цукрокомбінату Олександрівського району торік вийшов переможцем у соціалістичному змаганні серед молодіжних колективів області. І нині, йдучи назустріч XVIII з'їздові ВЛКСМ, тваринники поставили собі за мету — до дня відкриття його надіти по 1500 кілограмів молока від корови, а за рік — по 3520 кілограмів.

Це буде не легко, не просто. Та й ніщо легко не дається в труді. Але дружний колектив, очолюваний Ярославом Андрушакевичем, упевнений у своїх силах, бо з року в рік ідуть дівчата по висхідній, добиваючись дедалі вищих показників.

Високі рубежі для себе визначили молоді виробничники заводів «Червона зірка», тракторних гідроагрегатів, чистих металів (Світловодськ), панчішної, кондитерської фабрик обласного центру. На кожному підприємстві комсомольці і молодь на Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ до партійних, радянських, господарських, профспілкових і комсомольських організацій, усіх трудящих Радянського Союзу відповідають ударною працею. Вони переслідують раніше взяті зобов'язання, єносять корективи до намічених планів, бо нинішній, ювілейний у житті комсомолу рік повинен бути відзначений якнайвищими трудовими здобутками.

Задумайся, товаришу, який рядок впишеш ти цього року в літопис славних комсомольських справ.

Гаврило ФЛОРЯ.

Фото І. НАЗАРТЯ.

МОЛОДИЙ СПЕЦІАЛІСТ ДВИГУН ПОШУКУ

До першої тракторної бригади ми ледве дійшли: дорога в Новоандріївці, як скло. Однак встигли, так би мовити, на імprovізовану урочистість: механізатори тепло вітали хлібороба-ветерана, свого ватажка Михайла Антоновича Балашова з високою нагородою Вітчизни — орденом Леніна.

Міцно тиснув руку старшому товаришеві й невисокий на зріст худорлявий юнак. Позналилися: Гаврило Флоря. Головний інженер. — А ви бували коли-небудь у Мартоноші, що в Новомиргородському районі? Красиве село, річкою розділене... Я народився в ньому. Згадався йому ті сонячні, безтурботні дні, коли

мчав польозом стежкою до батька і просився за зупи умотитися. Годинами просиджував на колінах, уділяючись у безмежну широчину пшеничного лану та мерехтливий далекий обрій. Так бувало, коли пшеницю косили, коли орали чи сіяли.

(Закінчення на 2-й стор.).

В ОБ'ЄКТИВІ—ПАМ'ЯТНИКИ СЛАВИ

Українське Товариство охорони пам'яток історії і культури підбило підсумки республіканського огляду любительських кінофільмів, присвяченого 60-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції і 60-річчю проголошення Радянської влади на Україні. На конкурс було представлено 49 стрічок, в яких на високому художньому і технічному рівні зображені пам'ятки революційної, бойової і трудової слави радянського народу, розкрито досвід їх охорони і використання в комуністичному вихованні трудящих.

Переможцями названі кінолюбители студії Ілчінської районної організації Товариства (Чернігівська область) і Харківського політехнічного інституту імені В. І. Леніна — автори фільмів «Дорогами батьків» і «Ця славетна «тридцятьчетвірка». Дипломами нагороджені ілчінський «Портвник» й ровенська «Горинь» за роботи «Ілчівці — Леніну» і «Петрове поле». Ряд кіностудій відзначено дипломами третього ступеня.

(РАТАУ).

ПУЛЬС ПЛАНЕТИ

ПРАГА. Громадськість соціалістичної Чехословаччини відзначила пам'ятну дату: 25 років тому відкрився музей В. І. Леніна в Празі. Музей розташований у приміщенні колишнього «Народного будинку», де в 1912 році під керівництвом В. І. Леніна працювала ювента (Празька) Всеросійська конференція РСДРП.

За чверть століття в музеї побувало понад 2,5 мільйона чоловік.

БУДАПЕШТ. Стала до ладу перша в УНР наземна станція далекого космічного зв'язку, яка входить у міжнародну організацію космічного зв'язку «Інтерспутник».

Споруджена в селищі Таліан-дереде поблизу Балатону станція дає змогу приймати і передавати з допомогою штучних супутників зв'язку чорно-білі і кольорові телевізійні програми, вести радіотрансляцію, забезпе-

чувати телефонно-телеграфний зв'язок. СОФІА. Колектив машинобудівного заводу «Перемога» у місті Слівен виготовив перші вузли автоматичних технологічних ліній, які будуть встановлені в цехах КамАЗу. Ці складні системи розроблені конструкторами підприємства у співдружності з радянськими спеціалістами. Цього року словенські машинобудівники відправлять на береги Камі дві високоефективні автоматичні лінії.

(ТАРС).

ВСЕ— ДЛЯ УСПІХУ

Ділом відповідає молодь Кіровоградщини на Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про розгортання соціалістичного змагання в третьому році п'ятирічки. Молоді механізатори тракторної бригади колгоспу «Перше травня» Маловісиківського району переглянули свої соціалістичні зобов'язання і взяли значно вищі. Колектив вирішив нинішнього року виростити і зібрати по 40,1 центнера зернових на кожному гектарі посіву замість 38,9 центнера за попередніми зобов'язаннями. На кожен трактор буде вироблено додатково ще по 50 гектарів умовної оранки.

Кожен механізатор прагне особистою працею примножити здобутки колективу. Член комітету комсомолу Віктор Демченко, наприклад, дав слово на тракторі Т-150 виробити 2250 гектарів умовної оранки (попереднє зобов'язання — 2100 гектарів).

У бригаді роблять усе для того, щоб успішно виконати підвищені зобов'язання. Відремонтувавши посівну й ґрунтообробну техніку ще до 60-річчя встановлення Радянської влади на Україні, хлопці вирішили достроково поставити на лінійку готовності всю збіральну техніку.

І. ЯНЧУК,
секретар комітету комсомолу.

ПЛАН— ДО ЮВІЛЕЮ

Комсомольсько-молодіжна бригада ливарного цеху № 1 Кіровоградського заводу друкарських машинок, очолювана Анатолієм Кислим, із самого початку заявила про себе, як про колектив здружений, ініціативний.

Молоді трудівники взяли високі соціалістичні зобов'язання на 1978-й, ювілейний рік Ленінського комсомолу.

Нині члени колективу наполегливо вивчають тонкощі професії, впроваджують прогресивну технологію. Вони дали слово завдяки цьому збільшити обсяг виробництва порівняно з минулим роком на 10 процентів, здавати з першого п'ятиріччя не менше 97 процентів продукції.

Кращі робітники бригади — ливарники Юрій Корнієнко, Анатолій Михалочкін та плавильник Олександр Жогов вирішили план трьох років п'ятирічки виконати до 60-річного ювілею ВЛКСМ.

В. СІРЕНЧУК,
секретар комітету комсомолу Кіровоградського заводу друкарських машинок.

Дівчата, на трактор!

ХЛІБОРОБИ ЧЕКАЮТЬ ПОПОВНЕННЯ

— Були ми оце два дні на практичних заняттях у тракторній бригаді нашого колгоспу, — розповідає Ольга Покоєвцева. — І сказала я Андрію Дмитровичу Пасічному, бригадирові нашому: «Клопіт вам із нами зайвий — учи, розтлумачуй — найпростіше, правда? Вже куди краще з досвідченими хлопцями...» А він усміхнувся так тепло, щиро: «Ото спало на думку тобі, Олю! Приходьте пошвидше до нас, не тривожтесь дарма. Навчимо всіх і водити трактор, і ходити біля нього. Ви, жінки, — надійна підмога у бригаді: завжди на місці, готові до роботи. З вами й нерви не псується — добросовісні, ретельні».

Алім Коваленко, тракторист, мовить Валі Малецькій:

— Нині у нас на тваринницькому комплексі сім жінок на тракторах постійно. А чоловіків три — чотири. Закінчують швидше курси, займайте тут усі «керівні» механізаторські посади, а нас на поле від-

пустіть. Звикли ви біля тварин поратись, то й глядіть, годуйте їх. А ми вже будемо у хліборобстві...

Почули б ті слова Надія Козаченко чи Раїса Рісенко (Раїса, до речі, вже визнаний механізатор)! Якими б очима подивилися вони на того Аліма? Адже обидві більше за все люблять роботу в полі, в чистому полі, що палахкотить на сонці мірадами росляних блискіток, бринить негмамовними, трепетно-нижними піснями жайворів...

— І сміх, і гріх, — хитає гарною голівкою зі щирими очима-зірницями Оля, — які то були перші дні практики... Каже Алім Шестопалов (тракторист, котрий має навчити мене азів догляду за трактором): «Принеси, Ольго, оте й оте». Думаю, чудний ти, чоловіче добрий! Хіба ж по плакатах вивчиш таку складну машину? Звідки ж я знаю роз-

мір отих ключів та іншого залізничя? Колись, певно, знатому, а нині... Ліпше мого Андрія попросив би допомогти, він же шофер.

Але там же в собі це молода жінка. Переплутує ще раз, що ж треба подати трактористи. Знає: ще не день і не два, не тиждень і не місяць вивчати її і машину, і тонкощі хліборобського фаху. Ще буде труднощі, помилок, навіть розлачу. Та вірити — усю міну.

У Альбіни Іскри свої турботи: тато її 33 роки трактора водить, один з братів — механізатор, чоловік, Алатолій, — теж тракторист. Але спершу як повстав проти її рішення йти родинною стежкою, як сердився!.. Не жіноча це справа, мовляв.

Може, й справді важкувато було узяти Голі Іскри, що його світловола, гарна, мов сніжинка місячної ночі, Альбіна приходила лізти додому додому закінчена жінкою, скута втому. Але та втомилася хліборобська — правдива, адже батько Альбіни і він сам несуть її на собі додому з радістю, зминая літсплом, а раннього світанку знову проступають у польовий табір усміхнені й багаторі.

То чи ж має він право позбавити свою дружину

отого щемного щастя — вирощувати хліб, обдоровувати ним не тільки своїх співвітчизників, а й багатьох трудящих планети, котрі за нашу золоту пшеницю схиляють голови перед хлібодарами першої у світі Країни Рад?

— Теорія нелегко дається, — журиться Альбіна і раз — гарячий зблиск синіх очей: — Поводила годину-другу трактор — і ще більше забажалося підкорити собі ту машину. Хіба ж я не зможу, як Ніна Негоденко! Якось оце зустріла її та й питаю: «Ти б залишила свій трактор, пішла б на іншу роботу?» А та здивовано очі округлила: «Що ти Ні!»

У господарстві вже де-в'ять жінок-механізаторів. Їх поважують, їм допомагають і старші й молодші колеги-чоловіки. Якось перед святом Нового року пошкодився скат на колесах трактора Тані Білик. Побачив це один з хлопців,

зупинив. Почекай, мовить, скоро владнаємо. Поїхав на склад, привіз новий скат, і через якусь годину все було зроблено. Ідь собі, Тетяно! Вони, чоловіки, не могли допустити, щоб їхня товаришка, котра не забаром стане матір'ю, займалася важкуватою для неї фізичною працею. Отакі в колгоспі імені Щорса традиції. Мабуть, саме тому численна тут комсомольська організація, і трактористок тут найбільше, і Валі Малецька, Оля Покоєвцева, Альбіна Іскра виявили бажання набутися спеціальності механізатора. Знають: у тракторній бригаді вони знайдуть себе, утвердяться. Бо там трудяться їхні щирі друзі. Такі, як і в колгоспі імені Котовського Добровеличківського району, як і в Знаменському, Новоархангельському районах.

Р. МАРЧЕНКО.
Долінський район.

ДВИГУН ПОШУКУ

(Закінчення).

Поч. на 1-й стор.).

Допомагає батькові — ключ подає, відра з водою піднесе, пилюку з радіатора виб'є... А вже після дев'ятого класу батько, було, й пожартує: ану, Гавриушо, прислухайся, скільки циліндрів працює. Звичайно, хлопцю до таких тонкощів було ще далеко. Та намагався дослухатися й іноді, мабуть, вгадував. Тоді батьковому задоволенню не було меж. І син радів. Надто ж — коли сам вів машину в далекі гони.

Першим із чотирьох синів виявив бажання працювати в сільському господарстві Володимир. Василь Іванович благословив по-батьківському.

— Иди, сину. Я не зміг узятися за вищу освіту, а тобі тепер у науку двері відчиняються навстіж.

Гаврило наслідував приклад старшого брата і теж вирішив вступити до Харківського інституту механізації та електрифікації сільського господарства.

Тепер Володимир працює в бурякоградській «Україна» Маловисківського району. Також головним інженером. Ще двох братів маю: Іван у Канежі шоферує, Андрій зводить новобудови на Уралі. А мене після інституту в Новоандріївку направили. Рідною вона мені стала. Ставок багато. Риба ловиться. Є де відпочити. Нещодавно Будинок культури

здали на чотириста місць, зі спортивним залом, кімнатами для роботи гуртків. Є шахи, шашки, більярд. І взимку нудьгувати не доводиться. Дитсадок збудували. Магазин господарських товарів. А бачили нагорі — нові будиночки світяться свіжим шифером? То — вулиця Молодіжна. Двадцять сімей уже справили новосілля. Ще вісім добротних осель готують для заселення в цьому році. Водопровід тут проклали. Весною вулицю заасфальтують, дерева посадимо, алею впорядкуємо.

Гаврило Флорія приступив до роботи, коли вже закінчилися жнива і набирав розгону осінній комплекс, коли трудівники полів і ферм уже рапортували рідній Батьківщині про успішне виконання планів і соціалістичних зобов'язань двох років десятиріччя. А ось напередодні святкування 60-річчя встановлення Радянської влади на Україні і молодий інженер підписував Рапорт Центральному Комітетові Компартії України, Президії Верховної Ради і Ради Міністрів республіки про завершення сільськогосподарського року: в засіки Батьківщини додатково до плану двох років засіпано майже три тисячі тонн хліба, завдання по реалізації цукрових буряків, малака, овочів також значно перекрыто.

Того дня Г. Флорія побіжно оглянув господарство.

Його технічний арсенал. Він потужний: 62 трактори, двадцять комбайнів різних марок, соржк автомобілів, десятки сіялок та культиваторів, чимало іншого знаряддя. Є до чого рук докласти головному інженерові.

— Потрібні ж широкі знання, небаякі здібності, — щиро усміхається. — Мені це подобається.

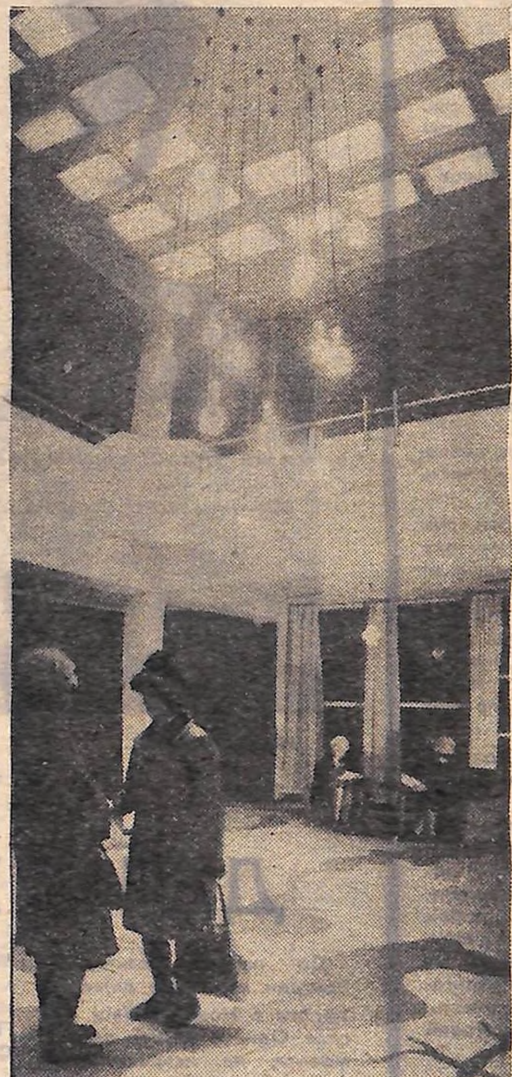
Так молодий спеціаліст прагне не просто добре виконувати власні обов'язки, а шукає шляхів для досягнення ще кращих показників. Добрі сьогоднішні діла в колгоспі «Іскра» не заспокоюють інженера.

— Кукурудзіводи Новоархангельського району закликали хліборобів області підвищити врожайність цінної зернофуражної культури. Ми теж думаємо над цим. Головне — відновити квадратно-гнездовий спосіб сівби. Нині регулюємо сівалки. На кожному з 600 гектарів думаємо цього року виростити понад 50 центнерів кукурудзи в зерні.

Хвилює його покращення технічного обслуговування машин. Запровадив чіткий контроль за роботою кожного трактора, кожного комбайна, слідкує за дбайливим доглядом за ними...

Ми попрощалися. Я дивився йому вслід і по-доброму заздрив: хороша у нього дорога. Бо люди в Новоандріївці хороші.

І. ЖЕВАНІВСЬКИЙ.
Колгосп «Іскра»
Новгородківського району.

Нещодавно в Кіровограді відкрито новий готель «Добруджа». Готель розрахований на 60 місць, в кожному номері встановлений телефон, телевізор, кондиціонер, холодильник. Тут зручні сучасні меблі, які виготовили за спеціальним замовленням молдавських майстрів. На фото: у вестибюлі готелю «Добруджа». Фото В. КОВПАКА.

МОЛОДЬ ЗА МИР
І РОЗЗБРОЄННЯ

Ми переконані, що Європейська конференція молоді і студентів по роззброєнню, яка почала роботу в Будапешті 20 січня, внесе великий вклад у поглиблення взаєморозуміння і розробку програми спільних дій молодого покоління Європи в дальшій боротьбі за мир, безпеку, роззброєння, співробітництво і соціальний прогрес, повідомив кореспондента ТАРС перший секретар ЦК ВЛКСМ Б. М. Пастухов, який очолює делегацію радянської молоді на цій конференції.

Безумовно, скликання цього форуму стало можливим завдяки зростаючому процесові оздоровлення міжнародного політичного клімату, великий вклад в який вносить Радянський Союз. Активну боротьбу за мир і дружбу між народами, за соціальний прогрес наша країна веде протягом усіх шістьдесяти років свого існування. Принципи миролюбної політики Радянського Союзу зафіксовані в новій Конституції СРСР. Яскравим їх проявом у зовнішньополітичній прак-

тиці стали радянські мирні ініціативи, з якими на міжнародній арені не раз виступав від імені Радянського Союзу найактивніший борець за мир, безпеку, незалежність і співробітництво народів Генеральний секретар ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР товариш Л. І. Брежнев, ініціативи, з якими виступив Радянський Союз на XXXII сесії Генеральної Асамблеї ООН у вересні минулого року.

Радянська молодь завжди підтримувала і актив-

но підтримуватиме миролюбну політику Радянської держави. Юнаки і дівчата Країни Рад, як і молодь усього світу, кровно зацікавлені в припиненні гонки озброєнь, в усуненні небезпеки нової війни, бачать в цьому основну свою майбутність. І саме тому радянська молодь покладе велику надію на успішне завершення Європейської конференції молоді і студентів по роззброєнню, вірить, що ця зустріч об'єднає зусилля молодіжних організацій різної політичної орієнтації на основі спільної благородної боротьби за мир.

Демонструючи справжню миролюбність, прагнення боротися за міцний мир, за розширення і зміцнення міжнародного співробітництва, включаючи радянська молодь і в

рух протесту демократичної молоді світу проти виробництва нейтронної бомби, цієї негідної зброї, яка грубо порушує найелементарніше право людини — право на життя. Радянська молодь приєднала свій голос до протестів людей доброї волі, які вимагають заборони всіх видів ядерної зброї, включаючи нейтронну зброю. Немає і не може бути «гуманної» зброї, немає і не може бути більш гуманної мети, ніж загальна і повне роззброєння. Радянська молодь, сказав наприкінці Б. М. Пастухов, глибоко переконана в цьому і з цією твердою переконаністю приступила до роботи в Європейській конференції молоді і студентів по роззброєнню в Будапешті.

Для широкого й глибокого роз'яснення важливих державних і партійних документів в області запровадження єдиний політичний курс кожного четвертого віаторка місяця.

Повсюдно в містах і селах, на підприємствах і в колгоспах, у навчальних закладах і в установах партійні та комсомольські працівники, пропагандисти, активісти проведуть сьогодні велику роботу по роз'ясненню матеріалів грудневого [1977 р.] Пленуму ЦК КПРС, основних положень Листа ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про розгортання соціалістичного змагання за виконання і перевиконання плану 1978 року і посилення боротьби за підвищення ефективності виробництва і якості роботи».

До цього дня добре підготувалися учні «Клубу політінформаторів», який діє при середній школі № 34 м. Кіровограда.

ДЗВОНІК — НА ПОЛІТ-

Раз на тиждень, на оглядовій або тематичній політінформації, в середній школі № 34 м. Кіровограда найцікавіші матеріали з газет «Комсомольська правда», «Кіровоградська правда», «Молодий комунар» і з «дорослих» журналів «Під прапором лєнінізму», «Політичне самообразование» та інших стають предметом обговорення учнів восьмих-десятих класів.

У школі вже кілька років діє клуб політінформаторів. Його активісти зустрічаються кожної п'ятниці, обговорюють план майбутніх політінформацій, обмінюються думками про ті джерела, які буде використано, читають реферати, впорядковують папки з газетними вирізками, малюваннями діаграмами тощо.

Голова клубу Олександр Белявський і його помічники Ірина Коршак, Іван Сіроштан, Віктор Шило, Володимир Шурдук та інші цікаво виступають перед своїми товаришами. На високому ідейному рівні провели вони, зокрема, тематичні політінформації «Конституція СРСР — закон розвинутого соціалізму», «Великому Жовтню — 60 років». А виклад теми «Встановлення Радянської влади на Україні» супроводився екскурсією в краєзнавчий музей.

Учням — інформаторам, щоб якнайкраще виконувати свій почесний обов'язок, треба постійно працювати над собою, збагачувати свої знання. Тому то кожен із них має домашню бібліотеку суспільно-політичної літератури, користується послугами шкільної та міської бібліотек, дивиться спеціальні телепередачі.

Тактовно й розумно допомагає політінформаторам учителька історії комуністка О. Л. Корсунська. «Велике значення має те, — каже Олександр Белявський, — що політінформатори завжди на очах у людей, і оцінки товаришів для них значать багато».

Ті комсомольці, які з ентузіазмом співробітничали в клубі політінформаторів, і по закінченні школи застосовують набутий знання. Так, випускники школи різних років Віктор Каліч, Надія Карпенко, Олена Бабенко продовжують виконувати обов'язки лекторів, агітаторів.

С. БОНФЕЛЬД,
учитель.

АТЕЇЗМ

ла, яку називають богом, і що в суботу не можна нічого робити. Батьки його, сектанти-суботники, точно додержували своїх релігійних канонів, тому в дітей виховували покірну, страх надіти червоний галстук, літи в кіно, побувати на шкільному вечорі і т. д.

Звичайно, яблуко від яблуні далеко не падає, але далеко може відкотитися. За долю Давида Коваленка почали боротися директор Новомиргородської середньої школи № 2 К. Л. Чернуха, вчитель В. О. Малаховський, другий секретар райкому комсомолу Станіслав Кулинич та інші. Ні, це не були напутливі бесіди на атеїстичні теми, де обов'язково треба довести, що двічі по два — чотири і що, ясна річ, не існує ніякого бога. З Давидом розмовляли як з рівним його старші товариші, ватажки місцевої комсомолі. Йому виявили високе довір'я. Так, саме він став бригадиром трудової сектори в рідній школі...

Всупереч батьківській волі Давид пішов у дев'ятий клас. Конфлікт, який давно назрівав між батьком і сином, тепер спричинився до того, що хлопець пішов зі своєї сім'ї. Перебрався в шкільний гуртожиток. Звісно, боляче відчакувати зелену гілку від стовбура,

тей — це голгофа їхніх душ, що перетворює свої жертви на духовних калік.

Мені розповідали, що в тій же Сальківській школі на перерві групуються діти сектантів, боячись зайвий раз усміхнутися, пожартувати. Між іншим, вони пильно стежать одне за одним, і коли хтось «согрішить», заспівавши мирської пісеньки чи віддавши концерт шкільної художньої самодіяльності, про цей випадок батьки малого «грішника» дізнаються від такого ж малого донощика.

Якось дві восьмикласниці на уроці фізкультури відмовились метати гранати, бо це, мовляв, зброя. А в заповіті з Ветхого завіту гозориться: «Не убий». Абсурдний випадок. Та він свідчить про неабияку обробку юних сердець сектантськими забобонами.

Я веду мову про секти, які діють у сільській місцевості, і тому цілком природно, що мені можуть закинути, мовляв, не вистачає кваліфікованих пропагандистських кадрів у селах, комсомольські організації нечисленні, тож їм не під силу вести активну, дійову атеїстичну пропаганду. Думаю, що справа не в кількості, а знову

— Ну, нехай Петро Михайлович нею й займається.

Коментарі до цієї розмови зайві. Хоча, далаб, ті ж самі сектанти далеко не такі байдужі до свого «брата», що відколюється від їхньої общини, як це буває в деяких комсомольських організаціях.

І як хто ж повинен виховувати дітей сектантів? Невже не школа, не комсомол, не громадськість, а жменька фанатичних сектантів, які стараються з іще воскової дитячої душі вилпити квітку без кольору й аромату? Найболючіше в цьому аскетичному «вихованні» вражає те, що в своїх дітях батьки-сектанти намагаються витравити всі патріотичні чуття. І чи не кошунством можна назвати той випадок, коли на велике свято Перемоги юрба юних єговістів стояла осторонь стели з іменами загиблих односельців і цинічно посміхалася на піонерські салюти своїх однокласників?

Я вже казав, що А. І. Маєвський багато сил і енергії затрачає на дружні розмови, навіть диспути зі своїми віруючими учнями. Проте з боку комсомолу він відчуває тут дуже слабку допомогу. А проти організованого самодурства необхідно й боротись організовано.

До речі, у нас є ще чимало районів, де молоді люди церкви іноді плутають із будинком культури. І це вже вагомий аргумент того, що райком комсомолу ослабив атеїстичну пропаганду, не шукає нових життєвих форм боротьби з релігією. Тут хочеться назвати передусім Новгородківський райком комсомолу, який ще не сказав свого вагшого слова. Вірніше, сказав, але не на ту адресу.

У Новгородківському районі молоді подружжя хрестять своїх дітей, навіть не знімаючи комсомольських значків з плачків. Якщо так і далі піде, то комсомольським атеїстам залишиться одне: піти на консультацію до місцевого батюшки.

Звісно, цей жарт не зовсім веселий. Тим більше, що згаданий район не єдиний, де молоді матері та батьки поспішають «зарєєструвати» свої чада з божому храмі.

Висновок з усього сказаного напрошується такий: на жаль, деякі комсомольські організації (і райкоми комсомолу) спустилися на гальма атеїстичну пропаганду. Бо якщо хоч один комсомолець піддався на агітацію богомільної тещі чи бабусі, то (згадайте порізаний мізинець), комсомольському ватажкові, мабуть, слід самокритичніше поставитись до роботи комсомольської організації і бити тривогу не в церковні дзвони, а в могутні дзвони непримиренного атеїзму.

В. ГОНЧАРЕНКО.

НІЧ СЕРЕД БІЛОГО ДНЯ

1.

Кілька років тому в селі Сальківському Гайворонського району мала місце трохи незвичайна подія. А саме: померла старенька бабуся, котру майже тиждень не ховали, очікуючи її воскресіння. Зрозуміло, чуда не сталося. Зате за цей час до Сальківського з'їхались «проповідники» божого слова, що мешкають за тисячі кілометрів від Гайворона.

День похорону старенької перетворився у справжній релігійний фарс, було влаштовано дивний мітинг прямо на подвір'ї покійниці. «Гості», захиляючись, наперебій закликали сальківців поповнювати ряди секти «Свідків Єгови». «Агітатори» не шкодували ні власного запалу, ні медових слів на свою адресу.

Цю «виставу» сектанти поставили на очах дорослих і дітей села. Щоправда, їхня агітація бажаного результату не дала. І все ж...

У цьому селі живе 17 сімей сектантів. Усі вони разом нагадують окремий острівця, обнесений глухим муром відчуженості, замкнутості і сліпого фанатизму. Як правило, їхні діти з молоком матері вбирають у себе догматичне тлумачення про всесильного бога і прирешає на землю бога Єгови.

Переступивши поріг школи, юні сектанти з першого ж дня відокремлюються від своїх ровесників-безбожників і ставляться до них з явною недовірою. Ті, в свою чергу, відповідають їм такою ж «люб'язністю». І цей неприхований антагонізм запрограмовується між ними на всі роки навчання.

У розмові зі мною директор Сальківської середньої школи А. Т. Маєвський сказав:

— Ми відштовхуємо від себе дітей сектантів саме своєю недовірою.

— І багато їх навчається у вашій школі? — поцікавився я.

— Ні, зосталося п'ятеро. Та й ці після восьмого класу залишать школу.

— Чому?

— У старших класах потрібно вивчати військову справу, а їм віра забороняє це, сказано ж бо в заповіді: «Не убий»...

І тут я собі подумав, чи не тому комсомолія села махнула рукою на юних сектантів, що їх мало? А втім, кіба вірзаний мізинець болітиме не так, як інші пальці руки, тільки тому, що він найменший?

● Дитячі долі в лещатах секти.

Хто врятує: школа, сім'я, комітет комсомолу, чи всі разом!

● Дефіцитні атеїсти і байдужі активісти.

● Один проти сотні — формула поразки.

● Єговізм: якими виростуть діти!

Батьки-сектанти безжально відбирають у своїх дітей дзвінке піонерське дитинство, крилату комсомольську юність, не дозволяють їм співати, танцювати, дивитися кінофільми... Її більше того, хлопці відмовляються служити в лавах Радянської Армії.

А тепер давайте замислимося, які з цих дітей можуть вийти громадяни нашої країни. Що корисного зможуть вони зробити в майбутньому, чим віддадуть рідному народові за мирне небо над головою і щедрий добробут?

Як це не прикро, але доводиться признатися, що в Сальківському секта куди активніша, ніж комсомольські атеїсти. Андрій Тихонович Маєвський часто проводить індивідуальні бесіди з батьками-сектантами, їхніми дітьми, дискутує на релігійні теми. І все ж створюється враження, що все це він робить сам. А от сектанти діють організовано, об'єднано. Ні, особливої популярності серед односельців вони не мають: за десять років існування секти траплялись лише поодинокі випадки, коли її членам удавалося на деякий час переманити у свою общину декого із сальківців. Але місцеві атеїсти за цей час не змогли вирвати із секти жодного чоловіка. Тут є над чим задуматися. І саме тому я пригадав історію Давида Коваленка, який нині живе і вчиться в Кіровограді.

2.

Все в цій сім'ї видавалося незвичайним: похмурий вигляд і мовчазність господаря, опущені очі матері, туманні речитативи молитов і навіть чисельність Коваленків — десятеро дітей. Найстарший, Давид, з раннього дитинства засвоїв, що над людьми панує небесна си-

та досвідчений садівник іде на це заради здорової нової щепи. І тут головне — не тільки зробити щепу, а й бережно її доглядати.

Давид не залишився самотнім. І вчителі, і Станіслав Кулинич подали йому відчутну допомогу. В цій же школі у Д. Коваленка відбулася радісна подія в житті — його прийняли в комсомол.

Після закінчення десятирічки Давид Коваленко приїхав на навчання в Кіровоград. Він мешкає в гуртожитку. Член комітету комсомолу. Входить до редколегії «Комсомольського прожектора». Живе повнокровним життям нашого молодого сучасника.

3.

Наш земляк, видатний педагог В. О. Сухомлинський казав, що в дитині треба виховувати почуття. Бо якщо у неї буде сліпа душа, то вона, дитина, й очима не побачить нічого гарного. Так от, знову згадуючи розмову з А. Т. Маєвським, я вкотре задумуюсь над таким коротким і таким важким словом «недовіра».

І чи не найстрашніше, коли вона спалахує в дитячих очах при розповіді вчительки про походження людини за теорією Дарвіна. «Адже людину створив бог, а вчителька доводить зовсім інше», — з жахом думає дитина сектанта.

Недовіра до мудрих підручників, до своїх наставників, до ровесників з комсомольськими значками на грудях. Недовіра навіть до своїх же друзів із сімей єговістів. Релігія для ді-

ж такі в пасивності самих комсомольців. Для прикладу наведу ще один факт.

У Ленінському райкомі комсомолу м. Кіровограда на обліку перебуває 18 653 члени ВЛКСМ. Цифра красномовна. Але, на жаль, і факти, що стосуються атеїстичної роботи в Ленінському районі, теж не менш красномовні.

Вже не перший рік діє будинок євангельських християн-баптистів. Сюди йдуть «спокутувати гріхи» не тільки пітні малограмотні релігійні фанатики, а й молоді люди. Скажімо, медсестра Віра Л., водій машини Володимир Г. та інші.

До того ж цей сектантський розсадник розташований в доисті вигідному місці — богомільні «стратегі» відкрили свою молитовну неподалік середньої школи.

І ось який діалог відбувся у мене з першим секретарем райкому комсомолу Т. Лебедевою:

— Скажіть, будь ласка, в якій формі у вас ведеться атеїстична пропаганда?

— Працюють гуртки. У нас знизився процент хрещення дітей у сім'ях членів ВЛКСМ.

— Приємний факт. А як ви контролюєте секту євангельських християн-баптистів?

— Ніяк. Для цього є обласний Будинок атеїзму, яким завідує Петро Михайлович Дмитренко.

— Але ж у цій секті чимало молоді!

ВИРІЖ І ПОКЛАДИ ДО КОНВЕРТА

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ЯКА ТВОЯ ДУМКА

ПРО ТЕ, ЩО ТИ ПРОЧИТАВ НА ЦІЙ СТОРІНЦІ?

Твоє ставлення до релігії, до сектантів?

Які форми атеїстичної пропаганди, на твою думку, найбільш частіше використовувати?

Чи траплялись у твоїй комсомольській організації випадки, коли молоде подружжя хрестило дитину? І як комітет комсомолу зреагував на це?

Чи знаєш ти, хто з твоїх ровесників учасник до релігійної секти? Як він поводить себе в колі своїх однолітків?

Відповіді вкладай до конверта і разом із цією анкетою відправляй за адресою: м. Кіровоград, вул. Луначарського, 38, редакція газети «Молодий комунар».

Пошук-60 комсомольських літ

Ю. ДМИТРЕНКО.

Вісімнадцять

(Продовження. Поч. див. «Молодий комунар» за 5, 10, 12, 19 та 21 січня ц. р.)

СМІЛИВЦІ

Григорій Рябокоя схопив ввечері прямо на вулиці і, відібравши револьвер, доставили в штаб денікінської частини, що містився в хаті Григорія Сумського. Очікуючи допиту, Григорій перебирав у пам'яті серпневі події...

Мабуть-таки, допустив помилку, залишившись у Глодосах. Але тоді, коли з'явився в селі Яків Келько і повідомив, що на станції дабаш стоїть ешелон з Єлисаветградським комуністичним батальйоном, який тримає шлях на Київ, і він, Яків, прийшов повідомити про це земляків-партизанів, щоб вони вступили до регулярної Червоної Армії, Григорій і ще кілька глодосян відмовились. «Нам і тут є що робити. Будемо боротися проти Денікіна вдома», — так відповів тоді Якову.

Партизани, що залишилися в селі, були добре озброєні і готувалися до боїв з білогвардійцями. Сьогодні третій день відтоді, як денікінці в Глодосах. Підлітківки мали зібратися на конспіративній квартирі. «Хто ж іще, крім мене, арештований? — думав Григорій. — Може, зрадив хтось? — Перебирав у пам'яті своїх товаришів. — Ні, неможливо, щоб іще когось арештували. Мабуть, усе-таки випадково» і від цих думок посміявся.

А в цей час Сумський стукав у двері хати Григорія Водяного, колишнього матроса Балтійського флоту, який хоч і не мав однієї руки, але активно допомагав партизанам.

У Водяного у світлиці сиділи за столом Тимофій Дорошенко та Олександр Стадніченко. Останній теж служив на флоті, правда, Чорноморському. Це єдиного їх.

— Що сталося? — спитав господар дому, вгледівши стурбоване обличчя Сумського.

— Рябокоя арештували... В моїй хаті, в штабі сидять...

— Коли?

— Година тому. Я чув, як його допитували. Офіцер попередив: якщо не розкаже про підпільну організацію, вранці розстріляють.

— А Григорій?

— Від усього відмовляється. Каже, револьвер знайшов, ні про яку організацію нічого не знає.

— Вилі?

— Ні Чекають начальника штабу, він кудись поїхав. Має незабаром з'явитися.

— Що будемо робити? — Водяний поглянув на товаришів.

— Чекай Григорій іде додому, спостерігає далі, а ми щось придумаємо...

Сумський мовчки кивнув і попростував до дверей. Усі замовкли, обдумуючи ситуацію. Арешт Рябокоя міг бути випадковим, та могло бути й інакше. Тоді загрозив нависла над підлітками, яке ще не встигло нічого конкретного зробити, окрім того, що роззброїла кількох денікінців.

— Денікінці почувають себе певною. Підтримки серед селян не мають. Комуністи хочуть, щоб повернулися старі порядки... Тільки у них слабенькі. Та й на фронтах Червона Армія ось-ось кімчить Денікіна. — став міркувати вголос Стадніченко.

— Що ти нам політграмоту читаєш? — розсердився Водяний.

— Та я до того, що ми можемо денікінців у такій ситуації і пригрозити. А що? — очі Олександра загорілися. Давайте нападемо на штаб!

— Утрюх? — Тимофій Дорошенко скептично посміхнувся. Теж мені воєни. Один без руки, сам він кульгавий. Олександр, правда, серед них троєх без будь-яких вад... І вітчує, як у ньому паростеє злість. А вони з Григорієм уже й не люди?

— Я згоден!

— Тим більше, що немає часу товаришів скликати. Треба діяти цієї ж ночі...

— Значить, зараз. — додав, глянувши у вікно, Стадніченко.

За півгодини після розмови всі троє були вже біля штабу. Добіралися горіхами, бо денікінці, розквартировані по хатах, шлялися вулицями допізна, а потрапляти на очі патрулю трійка озброєних чоловіків не мала ні найменшого бажання.

Діючи як демаскаж, Водяного на подвір'ї Сумських не було. Довкуч квартирували денікінці, і штабісти вважали себе в безпеці. Григорій Водяний переконався в цьому, як тільки зазірнув у вікно. Біля входу побачив Рябокоя, що стояв за спиною кількох офіцерів, які розіслалися біля столу. Григорій відірвався від вікна і гукнув у темряву:

— Давай!

Стадніченко дая з ручного кулемета коротку чергу по дверях. Тієї ж миті Григорій висадив гранату шибку і крикнув:

— Негайно звільніть арештованого, інакше висадимо в повітря хату! Ви оточені!

Мовою стверджуючи це, знову татакнув кулемет. Бабахнуло кілька граніткових пострілів.

Чоло Григорія вкряк рясний холодний літ. Якщо денікінці почнуть тягнути час, прискіп підмога. Краще про це не думати.

Хвилину, друга хвилину. Ще черга по дверях... Нарешті крик з кімнати:

— Не стріляйте! Ми випускаємо арештованого!

Двері відчинилися, і Рябокоя зник у темряві.

Вулицями до штабу бігли денікінці, але чотири постаті, огризнувшись кількома пострілами, розчинилися в темряві, залишивши на подвір'ї кілька десятків пустих гільз.

(Закінчення — в наступному номері).

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

СПОРТ

СПОРТ

СПОРТ

На «малому стадіоні»

ШУКАЄМО МАЙБУТНІХ ОЛІМПІЙЦІВ

ВІДДІЛ ЛЕГКОЇ АТЛЕТИКИ СПОРТКОМІТЕТУ УРСР РАЗОМ З РЕСПУБЛІКАНСЬКОЮ ШКОЛОЮ-ІНТЕРНАТОМ СПОРТИВНОГО ПРОФІЛЮ І «СПОРТИВНОЮ ГАЗЕТОЮ» ОГОЛОСИВ ПОШУК ЗДІБНИХ СПРИНТЕРІВ ТА БАР'ЄРИСТІВ.

Мета пошуку — відібрати серед юнаків і дівчат, яким цього року виповниться 13—15 років, струнких, швидких, координуваних легкоатлетів, що захоплюються спринтерським бігом та бар'єрами. Їм буде створено всі умови для навчання й успішного вдосконалення спортивної майстерності.

Їх виховуватимуть викладачі-тренери школи-інтернату — майстер спорту, екс-чемпіон СРСР О. І. Сипілін, майстер спорту М. П. Батрух, А. Є. Варда, наставники переможців Ієсоюних спартакіад школярів В. М. Кухно, В. І. Зайцев, Г. А. Сіромаха.

Під час навчання в школі-інтернаті і після його закінчення юні спринтери та бар'єристи зможуть консультуватися у таких відомих фахівців, як заслужений тренер СРСР В. В. Петровський, заслужений тренер Киргизької РСР В. В. Зелінський, заслужений майстер спорту В. Ф. Борзов, заслужений тренер УРСР Б. М. Юнко, В. Є. Чередишченко. Консультативна група не тільки братиме на себе тренерські обов'язки, а й подаватиме допомогу з питань підготовки спринтерів та бар'єристів.

Навчальні результати, потрібні для того, щоб вас викликали на огляд до Києва:

хлопчики			
Спринт	6 клас	7 клас	8 клас
Біг 60 м	8,4—8,0	8,0—7,7	7,7—7,4
Біг 300 м	50,0—48,0	48,0—43,0	43,0—40,5
110 м з/б			
Біг 30 м з ходу	4,0—3,8	3,8—3,5	3,5—3,3
Біг 60 м з/б	8,7—8,5	8,5—7,9	7,9—7,7
400 м з/б			
Біг 60 м з/б	9,0—8,6	8,6—8,2	8,2—7,8
Біг 300 м	51,0—47,0	47,0—44,5	44,5—41,0
дівчата			
Спринт			
Біг 60 м	8,9—8,7	8,7—8,5	8,5—8,2
Біг 300 м	52,0—50,0	50,0—47,5	47,5—45,5
Біг 30 м з ходу	4,2—4,0	4,0—3,7	3,7—3,5
Біг 60 м з/б	9,0—8,7	8,7—8,5	8,5—8,2

Якщо ви любите рух, поспішіть на тренування і готуйтеся до складання вступних нормативів.

Пишіть нам, який вид бігу ви хочете вибрати, які вже маєте результати.

Тих хто виявив бажання поїхати на огляд до Києва, просимо написати, яким чином вони займаються спортом, що знаєжте їм підвищувати свій фізичний гарт. Шліть нам витяги з протоколів змагань, у яких ви взяли участь, постіжно повідомляйте про своє сходження, про показники у тому чи іншому виді легкої атлетики. Орієнтир — це результати, які ми подаємо. І кращих з кращих редакція рекомендуватиме відділові легкої атлетики спорткомітету УРСР.

У листах не забудьте вказати своє прізвище, ім'я, точну дату народження, свій зріст і вагу, а також прізвище, ім'я та по батькові директора школи і вчителя фізкультури. Напишіть, який саме вид спорту ви хочете вибрати.

Стежте за рубрикою «На «малому стадіоні». Ми регулярно повідомлятимемо про показники кращих юних спортсменів області.

Наближення до майстрів

Перемогою юних футболістів Кіровоградської спеціалізованої ДЮСШ олімпійського резерву закінчилися розіграні обласні першості з міні-футболу, що проходили в Ігровому залі Світловодського Палацу спорту.

Завдання найкращих вибороли вихованці ДЮСШ Новоураїнська, Світловодська, Новомиргород та обласного центру.

Матчі юних футболістів були напруженими, адже йшлося про відбір найсильніших до складу збірної команди обласного відділу народної освіти.

Протягом цілого тижня тривав турнір. І лише останній день змагань виявив переможця — ним стала команда вихованців тренера Кіровоградської ДЮСШ

В. П. Самоїленка. Зігравши останній матч із господарями поля з найкращим рахунком (2:2), кіровоградці (капітан Валерій Бречко) одержали диплом І ступеня. Прийняв враження, залишили своєю грою юні футболісти Геннадій Іщенко, Ігор Вехтев, поротар Олег Діброва. Всього одне очко прогала чемпіонів команда вихованців світловодського тренера В. Я. Третяка. Третім призерами стали новоураїнці (тренер В. О. Демидов). Жодні і суцільська колегія визнали кращими гравцями турніру голкіпера з Новоураїнської ДЮСШ Валентина Гудаліна, кіровоградського захисника Валерія Бречка і найтехнічнішого нападника Геннадія Іщенко. Найбільш результативним футболістом виявився капітан світловодців Андрій Балінський.

І. КАРАНТ.

ТУРНІРНЕ ТАБЛО

ДЗЮ-ДО З Сімферополю повернувшись кіровоградські борці, які брали участь в особистій першості республіканської ради спортивного товариства «Колос». Вихованці тренерів В. Б. Покришкіна та Л. М. Медведєва ще раз довели, що вони є одним з найсильніших у республіці серед сільських спортсменів.

Учні 9-го класу школи № 6 та профтехучилища № 4 Віктор Персеперзєв і Юрій Давиденко завоювали титули чемпіонів в своїх вагових категоріях. Срібними та бронзовими призерами стали Михайло Яровий, Олександр Вороний, Сергій Таболов і Олександр Шановалов. Шість кіровоградців включено до складу збірної команди республіканської ради «Колос» для участі у всесоюзних змаганнях сільських самбістів, які відбудуться на початку лютого в Дніпропетровську.

КЛАСИЧНА БОРОТЬБА. В місті Калуж Івано-Франківської області розіграні першості республіканської ради товариства «Авангард» з класичної боротьби серед молоді. Кіровоградці Анастолій Ясинівський та Сергій Луценко завоювали золоті медалі, а срібними нагороджені Олександр Ушаков і Сергій Платонов.

ШАШКИ. Мська спартакіада «Юність» для дітей і підлітків за місцем проживання проходять в Кіровограді. Закінчилися змагання з шашок. Перше місце виборола команда «Вогник» з житлово-експлуатаційної контори № 4. Другими і третіми призерами стали юні шашистки «Зіронки» (будинкоуправління № 3 житлово-побутового відділу заводу «Черпона ліжка») та «Юність» (жк № 3). На черзі змагання хокеїстів на приз клубу «Золота шайба».

ЧЕТВЕР, 26 СІЧНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 14.30 — До 28-ї річниці з дня проголошення Республіки Індія, «Індія: турботи і надії». Док. телефільм. 15.20 — «Російська мова». 15.50 — «Основи Радянської держави і права». 16.20 — Камерний концерт. 16.55 — «Конституція діє, живе, працює». 17.25 — «Золоті зірки України». Кінонарис. 17.40 — Для школярів. «Вперед, орлята!». 18.00 — К. т. «Промисловість області: підсумки ювілейного року». (К-д). 18.15 — «У кожному малюнку — сонце». 18.30 — Док. телефільм «Школа на старті». 18.40 — «Ленінський університет мільйонів». 19.10 — Концерт ансамблю пісні і танцю Радянської Армії. 19.40 — Телефільм «День народження». 21.00 — «Час». 21.30 — «Проблет». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.20 — «Антон Таммсааре». Сторінки творчості. До сторічки з дня народження. 17.15 — Концертний зал телестудії «Орлята». 18.00 — «Запрошуємо на пісню». 18.30 — Республіканська фізико-математична школа. Передача 3. 19.00 — Вісті. 19.30 — Лауреати Державної премії СРСР 1977 р. Вистава «Вони були акторами». 20.25 — «Естради мелодії». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Фільм «До мене, Мухтар!». По закінченні — новини.

П'ЯТНИЦЯ, 27 СІЧНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімнастика. 8.55 — Концертний зал телестудії «Орлята». 9.40 — Телефільм «День народження». 10.55 — Фільм «Світ близький і світ далекий». 14.30 — «У нас у гостях». Концерт. (К-д). 15.15 — «Шахова школа». 15.45 — «Один день Петра Фоменка». Теленарис. 16.00 — М. Тихонов. «Кавалькада». Оповідання. 16.35 — «П'ятирічка ефективності і якості». 17.03 — Мадонський концерт. 17.15 — «Так у нашому роду поведоси». 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.20 — Бесіда з президентом Академії педагогічних наук СРСР В. Столетовим. 18.45 — «Показує рейдери». Обласний огляд будинків і кімнат творчості. (К-д). 19.00 — Телефільм. (К-д). 19.15 — Телевистава «Гра». 21.00 — «Час». 21.30 — Всесоюзний телекурс молодих виконавців. 23.00 — «У гонях заповідників». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Кінонарис. 11.00 — Новини. 11.15 — «Голе Елген Ржанов». 11.40 — «Шкільний екран». Історія для учнів 8 класу. 12.10 — «До мене, Мухтар!». Фільм. 13.30 — «Інформація і науко-технічний прогрес». 16.35 — Концерт. 17.00 — «Москва і Москвичі». 17.30 — Вірші російських і радянських поетів про зим у північній школі. 18.00 — Камерний концерт. 18.30 — Музичний фільм «Горго Оге і опера». 19.00 — Вісті. 19.30 — «Літературний театр». Б. Степанюк. «Уліна». 20.00 — Науково-популярна кінопрограма. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Фільм «Солом'яний капелюшок». Перша серія. По закінченні — новини.

СУБОТА, 28 СІЧНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімнастика. 8.50 — «Умлі руки». 9.20 — «Діла нас, батьки». 9.50 — «Ранкова пошта». 10.20 — «Рух без небезпек». 10.50 — «По музеях і виставочних залах». 11.15 — «Народні мелодії». 11.30 — Фільм «Вогонь, вода і мідні труби». 13.15 — «Здоров'я». 14.00 — «У світі тварин». 15.00 — Чемпіонат СРСР з хокею: ЦСКА — «Спартак» (М). Під час перерви — тираж «Спортлото». 17.15 — «Людина, Земля, Всесвіт». 18.00 — Новини. 18.15 — Мультифільми. 18.45 — «Спадкоємці Мад». Частина 3. 19.30 — О. Глазунов. Музика до балету «Раймонда». 19.45 — Фільм «Красна площа». 1 серія. 21.00 — «Час». 21.30 — «Кінопарамора». 23.05 — «Співає Шарль Азнавур». (Франція). По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Ранковий концерт. 10.30 — «Суботній репортаж». 11.00 — Новини. 11.15 — «Галузі, досвід, проблеми». 12.15 — Пісні соціальної Молдавії. 12.30 — Всесоюзний турнір з боротьби дзю-до. 13.00 — «Комсомольська традиція». 14.00 — Чемпіонат СРСР з швидкісного бігу на ковзанах. (Жінки). 15.35 — Любительський хокейний спіль. 16.05 — Фільм «Балада про солдата». 17.35 — «Доброго вам здоров'я!». 18.05 — «Сатиричний об'єктив». 18.30 — «Пісні юності». Випуск 4-й. 19.00 — Вісті. 19.30 — Виступає локально-інструментальний ансамбль «Світязь». 20.00 — «Симфонія на людях». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Фільм «Солом'яний капелюшок». 2 серія. По закінченні — новини.

Редиктор М. УСПАЛЕНКО.